

Tlač a informácie

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 53/08

17. júl 2008

Rozsudok Súdneho dvora vo veci C-303/06

Coleman/Attridge Law a Steve Law

PRÁVO SPOLOČENSTVA CHRÁNI ZAMESTNANCA, KTORÝ TRPEL DISKRIMINÁCIU NA ZÁKLADE ZDRAVOTNÉHO POSTIHNUTIA SVOJHO DIEŤAŤA

*Zákaz diskriminácie stanovený v smernici o rovnosti zaobchádzania v zamestnaní a povolani¹,
nie je obmedzený na samotné osoby, ktoré sú zdravotne postihnuté.*

Pani Coleman pracovala v advokátskej kancelárii v Londýne od januára 2001 ako právna sekretárka. V priebehu roku 2002 sa jej narodil zdravotne postihnutý syn, ktorého zdravotný stav si vyžaduje špeciálnu a osobitnú starostlivosť, zabezpečovanú v podstatnej časti zo strany menovanej.

Pani Coleman 4. marca 2005 prijala dobrovoľné prepustenie, čím sa ukončila zmluva s jej bývalým zamestnávateľom. Dňa 30. augusta 2005 sa pani Coleman obrátila na Employment Tribunal, London South, so žalobou, v ktorej uvádza, že bola obeťou implicitného prepustenia a menej priaznivého zaobchádzania, než bolo zaobchádzanie vyhradené ostatným zamestnancom z dôvodu, že sa starala o zdravotne postihnuté dieťa. Pani Coleman tvrdí, že toto zaobchádzanie ju prinútilo ukončiť prácu pre svojho bývalého zamestnávateľa. Na podporu svojho návrhu uvádza rozličné skutočnosti, ktoré podľa nej predstavujú diskrimináciu alebo obťažovanie, keďže s rodičmi zdravotne nepostihnutých detí bolo zaobchádzané inak. Uvádza najmä odmietnutie jej bývalého zamestnávateľa zaradiť ju po návrate z materskej dovolenky na pôvodnú prácu, ktorú vykonávala predtým, udeliť jej flexibilný pracovný čas a nemiestne a inzultujúce komentáre adresované jej, ako aj jej dieťaťu.

Za týchto okolností sa Employment Tribunal obrátil na Súdny dvor s otázkou, či sa smernica o rovnosti zaobchádzania v zamestnaní a povolani má vykladať v tom zmysle, že zakazuje priamu diskrimináciu založenú na zdravotnom postihnutí a s tým spojené obťažovanie výlučne voči zamestnancovi, ktorý je sám zdravotne postihnutý, alebo či sa uplatňuje tiež na zamestnanca, ktorý je obeťou nepriaznivého zaobchádzania z dôvodu zdravotného postihnutia, ktorým trpí jeho dieťa, ktorému sám poskytuje podstatnú časť starostlivosti, ktorú si vyžaduje jeho stav.

¹ Smernica Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani (Ú. v. ES L 303, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 79).

Súdny dvor pripomína, že smernica definuje zásadu rovnosti zaobchádzania ako absenciu akejkoľvek priamej alebo nepriamej diskriminácie založenej najmä na zdravotnom postihnutí a uplatňuje sa na všetky osoby vo vzťahu k podmienkam zamestnania a pracovným podmienkam vrátane podmienok prepúšťania a odmeňovania.

Súdny dvor poznamenáva, že hoci smernica obsahuje určité ustanovenia smerujúce k špecifickému zohľadneniu potrieb zdravotne postihnutých osôb, táto skutočnosť neumožňuje prijať záver, že zásada rovnosti zaobchádzania, ktorú zakotvuje, sa má vykladať reštriktívne, teda tak, že zakazuje výlučne priamu diskrimináciu založenú na zdravotnom postihnutí a týkajúcu sa výlučne samotných zdravotne postihnutých osôb. Podľa Súdneho dvora smernica, ktorá má za cieľ bojovať proti všetkým formám diskriminácie, sa uplatňuje nie na určitú kategóriu osôb, ale v závislosti od povahy diskriminácie. Výklad obmedzujúci jej uplatnenie iba na samotné osoby, ktoré sú zdravotne postihnuté, by mohol túto smernicu zbaviť podstatnej časti jej potrebného účinku a obmedziť ochranu, ktorú má zabezpečiť.

Pokiaľ ide o dôkazné bremeno, Súdny dvor pripomína, že v prípade, ak pani Coleman predložila skutočnosti, ktoré umožňujú dôvodne usudzovať o existencii priamej diskriminácie, efektívne zavedenie zásady rovnosti zaobchádzania si vyžaduje, aby dôkazné bremeno zaťažovalo jej zamestnávateľa, ktorý musí preukázať, že k porušeniu uvedenej zásady nedošlo.

Súdny dvor prijal záver, že smernica sa má vykladať v tom zmysle, že **zákaz priamej diskriminácie, ktorý upravuje, nie je obmedzený výlučne na samotné osoby, ktoré sú zdravotne postihnuté. V dôsledku toho, ak zamestnávateľ zaobchádza so zamestnancom, ktorý sám nie je zdravotne postihnutý, menej priaznivo než s iným zamestnancom v porovnateľnej situácii a ak je preukázané, že menej priaznivé zaobchádzanie, ktorého obeťou je tento zamestnanec, sa zakladá na zdravotnom postihnutí jeho dieťaťa, ktorému venuje podstatnú časť starostlivosti, ktorú potrebuje, takéto zaobchádzanie je v rozpore so zákazom priamej diskriminácie uvedeným v smernici.**

Pokiaľ ide o obťažovanie, Súdny dvor prijal rovnaké odôvodnenie a záver, že ustanovenia smernice sa v tomto bode neobmedzujú výlučne na samotné osoby, ktoré sú zdravotne postihnuté. Pokiaľ je preukázané nežiaduce správanie, ktoré predstavuje obťažovanie a ktorého obeťou je zamestnanec v situácii zhodnej so situáciou pani Coleman, takéto správanie odporuje zákazu obťažovania uvedenému v smernici.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

Jazyky, ktoré sú k dispozícii: ES, CS, DE, EL, EN, FR, IT, HU, PL, PT, SK, SL.

Úplné znenie rozsudku sa nachádza na internetovej stránke Súdneho dvora:

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=SK&Submit=rechercher&numaff=C-303/06>

Vo všeobecnosti je znenie na internete prístupné v deň vyhlásenia rozsudku od 12. hodiny SEČ.

Podrobnejšie informácie Vám môže poskytnúť pán Balázs Lehóczki

Tel.: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028

Obrazové záznamy zo zasadnutia sú k dispozícii na EBS „Europe by Satellite“; túto službu poskytuje Európska komisia, Generálne riaditeľstvo tlače a komunikácie,

L - 2920 Luxemburg, tel: (00352) 4301 35177, fax: (00352) 4301 35249

alebo B-1049 Brusel, tel: (0032) 2 29 64106, fax: (0032) 2 29 65956